

[Gertrud Stjernholm Nielsen]

biblioteks samlinger, men det er indlysende, at en snarest iværksat og inden for rimelig tid gennemført revision først af det kgl. biblioteks udenlandske samling og dernæst af samlingerne i deres helhed vil tjene til at sikre kontrollen med samlingerne. Den hellige grav er altså ikke vel forvaret, fordi man vedtager dette forslag; det skal følges op af andre foranstaltninger.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil først sige tak til kulturministeren for de ændringer, der er indført, specielt at kulturministeren har frafaldet det oprindelige forslag om, at det skulle være en bemyndigelseslov, der gjorde det muligt for ministeren at indføre en lignende ordning ved andre af statens samlinger, museer og biblioteker.

Jeg er derimod meget lidt tilfreds med, at regeringen, da det gik op for regeringen, hvor galt det stod til med det kgl. bibliotek, straks valgte dette middel med kropsvisitation, før alt andet var forsøgt. Jeg tror ikke, det er en forkert oplysning, når jeg siger, at det vistnok er det første store bibliotek i hele verden, hvor man indfører kropsvisitation for lånere og personale. Jeg er ked af, at Danmark på det punkt skal være foregangsland.

Hr. Melchior talte om, at når vi nu fik det indført på det kgl. bibliotek, så ville det medføre, at tyve og andre ville opsøge statens øvrige samlinger, og at vi derfor snarest muligt måtte have indført en lignende ordning for andre samlinger. Jeg må stærkt advare mod, at den danske stat skulle udvikle sig til en politistat af den art, hvor man ikke kan gå ind på en offentlig samling, der jo dog tilhører os alle sammen, uden at skulle risikere at blive kropsvisiteret.

Jeg håber også, at man på det kgl. bibliotek sætter alle de andre foranstaltninger i gang, så vi om nogle år helt kan stryge dette middel, men jeg erkender, at i den situation, hvor man er endt, er det nok nødvendigt. Jeg kan ikke undlade at gentage, at kulturministeren burde for længst have grebet ind, i hvert fald i 1971, da det gik op for det kgl. bibliotek, at der var store dele af samlingen, der end ikke har modtaget et stempel. Man bliver først færdig med at stemple de bøger, der står på det kgl. bibliotek, efter de oplysninger vi har fået, i 1979. Jeg må stærkt hen-

stille til kulturministeren, at han i tide, når han opdager den slags på sit ministeriums område, går til folketinget og beder om at få en særbevilling. Man kunne jo have fået en særbevilling til at gennemgå dette. I en arbejdsløshedstid får en arbejdsløs cand mag., der vil være i stand til at gennemgå det kgl. biblioteks samlinger, en arbejdsløshedsunderstøttelse på ca. 65.000 kr., mens man kan ansætte ham for omkring 75.000 kr. Da han skal betale skat af det, vil det sige, at man for 1 mill. kr. ville kunne ansætte 100 mennesker til at hjælpe det kgl. bibliotek med at gennemgå samlingerne. Jeg finder det beklageligt, at kulturministeren har misforstået folketingets holdning derhen, at vi ikke skulle være parat til at drøfte det. Hr. Poulsgaard har jo meddelt, at selv fremskridtspartiet ville overveje noget sådant. Jeg minder her om, at det er jo ikke det eneste kulturområde, hvor samlingerne er i fare.

Tilbage står spørgsmålet om § 4 og § 5. Det er anvisninger på, hvordan politiets visitation skal foregå. Den skal foretages, står der her, med størst mulig hensynsfuldhed og må ikke være mere videre gående, end formålet nødvendiggør, og så findes der en række andre bestemmelser. Jeg forstår på ministeren, at dette er indsat i forslaget for ligestem at berolige folk, for ligesom at sikre dem en god behandling, når de har opført sig på en sådan måde, at der, som der siges i § 3, er rimelig grund til mistanke om tyveri fra samlingen, og det er jo en god ting, at man vil sikre de folk. Jeg vil gerne spørge, om jeg ikke har lov til at gå ud fra, at dette er de regler, der i al fremtid vil gælde alle steder, hvor politiet er nødt til at kropsvisitere folk, for vi kan jo ikke risikere, at her kommer et par paragraffer, der er særdeles hensynsfulde, når man tænker på, at $\frac{1}{4}$ af dem, der kommer derovre, er akademikere, professorer og videnskabsmænd. De skal naturligvis behandles hensynsfuldt, men hverken mere eller mindre hensynsfuldt end andre. Jeg går ud fra, at det er det, man nu er sikret ved politivisitation overalt og i alle tilfælde; det vil jeg gerne have et svar på.

Til slut skal jeg blot sige, at det radikale venstre er parat til – med betænkelighed – at stemme for dette lovforslag, idet vi håber, at man snart gennemfører de helt elementære ting, sådan som fru Annelise Gotfredsen omtalte det: at man sikrer transporten fra maga-